

عنوان مقاله:

بررسی معماری کاروانسرای دهدز

محل انتشار:

اولین همایش منطقه ای معماری پایدار و شهر سازی ایذه (خشت اول) (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسنده:

صمد کیانی ده کیانی - دبیر آموزش و پرورش منطقه دهدز

خلاصه مقاله:

کاروانسرا ها، مهمان خانه های بین راهی کشور ایران در طی قرون متمادی گذشته بوده و سابقه آن به دوره هخامنشی یعنی بیش از دو هزار و پانصد سال قبل می رسد. در مسیر راه های مهم بین شهری، کاروانسرا ها به فاصلهمسافتی که کاروان در یک روز می توانسته طی کند، ساخته می شده است. پر رونق ترین دوره احداث و مرمت کاروانسراها را می توان دوره صفویه دانست. در دوره صفوی طرح معماری کاروانسراها متنوع شد و علاوه بر کاروانسراهای چهار ایوانی نوع کوهستانی، مدور، هشت ضلعی و کوپری بر طبق موقعیت جغرافیائی و مکانی احداث شد. کاروانسرای دهدز که در ادوار مختلف تعمیرات زیادی روی آن صورت گرفته پیشینه ای بس کهن دارد که می توان گفت سنگ بنای آن مربوط به دوران هخامنشی می باشد این اثر در سال 7831 جزء آثار ملی ایران به ثبت رسیده است. مصالح ساختمانی اصلی بنای این کاروانسرا از سنگ و آجر و گچ بوده است دراینتحقیق نگارنده به صورت کتابخانه ای وبازدید درمحل بنای کاروانسرا اطلاعات مورد نیاز گرد آوری شده که درابتدا تاریخچه ومعماری کاروانسراها، کاروانسراهای دوره اسلامی، انواع کاروانسراها و سپس نوع معماری کاروانسرای دهدز مورد بررسی و مطالعه قرار گرفته است. امید است که این اثر ملی بازسازی شده مورد حفاظت قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

معماری، کاروانسرا، دهدز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/224417>

